

РЕШЕНИЕ

№ 5919

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: ЕВГЕНИЯ БАЕВА

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5361** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалбата на Ю. Л. Д. от [населено място], срещу Заповед № 95-00-305/03.06.2022 година на Постоянния секретар на Министерство на външните работи, в частта, с която е отзано предоставяне на информация по т.т. 1-10 от Заявление № 9УРИ1653263792415/23.05.2022 година.

Жалбоподателят твърди, че със Заявление № 9УРИ1653263792415/23.05.2022 година е поискал от Министерство на външните работи на Република България достъп до обществена информация. Твърди, че със Заповед № 95-00-305/03.06.2022 година Постоянният секретар на Министерство на външните работи на Република България е приел, че търсената информация по т.т. 1-7, 9 и 10 от заявлението не представлява обществена информация, а на поставения в т. 8 въпрос е отговорил общо. Твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при неправилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени заповедта и да върне преписката на органа за издаване на заповед, с която да предостави исканата информация. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмено становище от 15.05.2020 година излага подробните си съображения по основателността на жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. В писмени становища

от 04.07.2022 година и 13.10.2022 година изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заявление № УРИ 1653263792415/23.05.2022 година жалбоподателят е сезирал Министерство на външните работи на Република България с искане за предоставяне на следната информация : 1. Разполагате ли с информация кои са компетентните органи по смисъла на чл. 1, б. „б“ от Регламент 833/2014 година в Република България?; 2. Разполагате ли с информация за изпълнението от Република България на чл. 8 и чл. 9 от Регламент 833/2014 година?; 3. Определен ли е министърът на външните работи на Република България за компетентен орган по смисъла на чл. 1, б. „б“ от Регламент 833/2014 година?; С кой акт от вътрешното право е направено това?; Моля, за копие от този акт и или за информацията по чл. 12, ал. 4 от ЗДОИ по повод на акта!; 4. Разполагате ли с компетентност по вътрешното право относно санкциите за нарушаване на регламента? С кой акт от вътрешното право е установена Вашата компетентност? Предоставете ми копие от него, а ако е извършено обнародване, предоставете ми информацията по чл. 12, ал. 4 от ЗДОИ!; 5. По отношение на кои разпоредби от Регламент 833/2014 година сте определен за „компетентен орган“, съгласно вътрешното право?; 6. Какви са правомощията Ви във връзка с посочения регламент?; 7. Имате ли компетентност в прилагането или налагането на санкции по чл.чл. 2, 2а, 2б, 2г, 2д, 3, 3а, 3б, 3г, 3е, 3ж, 3к, 3л, 4, 5в, 5г, 5к и 6?; 8. Какви мерки са предприети от Република България и в частност от Вас, за да се осигури прилагането на санкциите за нарушения на Регламент 833/2014 година?; 9. Съществува ли възможност чрез Вас да се подават уведомления до Комисията, както е посочено в чл. 9, § 3 от Регламент 833/2014 година?; 10. Какви правомощия сте упражнили до момента във връзка с компетентността Ви по Регламент 833/2014 година? Моля, за копия от актове, наказателни постановления и др., с които сте упражнили такива правомощия и/или сте наложили санкции!.

Със Заповед № 95-00-305/03.06.2022 година Постоянният секретар на Министерство на външните работи на Република България е посочил, че търсената информация по т.т. 1-7, 9 и 10 не представлява обществена информация, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Даден е отговор на т. 8 от заявлението, че Министерство на външните работи предприема мерки по прилагането на чл. 3г от Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед действията на Русия, дестабилизиращи положението в У.. По другите мерки, предвидени в посочения регламент, работят други български институции, в съответствие с предоставените им правомощия.

В административната преписка не се съдържат доказателства за връчване на оспорената заповед, поради което депозираната на 09.06.2022 година жалба е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на

чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ). Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи, арг. чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 (§ 1, т. 6 Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ), като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т.т. 1 и 2 от ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Постоянният секретар на Министерство на външните работи на Република България, оправомощен със Заповед № 95-00544/24.09.2021 година от Министъра на външните работи за предоставяне/отказване на достъп до обществена информация и чл. 10 от Вътрешните правила за условията и реда за работа по Закона за достъп до обществена информация в Министерство на външните работи.

Въпросите, поставени в заявлението, касаят компетентността и правомощията на органите, които гарантират изпълнението на Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014 от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У., както и предприетите от тях действия в изпълнение на създадените с регламента механизми (Регламента).

Република България, като член на Европейския съюз е длъжна да създаде нормативна

уредба за изпълнението на Регламента и да ги обяви на интернет страницата на Министерство на външните работи, арг. чл. 1, б. „б“ от Регламента. На министъра на външните работи е възложено да координира националното участие, реализирането на политиката на Република България и изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на страната в Организацията на обединените нации, Организацията на С. договор и други международни организации, международни договори и международни режими, арг. чл. 5, ал. 1, т. 6 от Устройствения правилник на Министерството на външните работи, т.е. да определи органите, които да изпълнят задълженията по Регламента. Исканата информация представлява официална такава и органът е длъжен да посочи изданието, в което тя е обнародвана, броя и датата на издаване, арг. чл. 12, ал. 4 от ЗДОИ.

Като не го е направил органът не е изпълнил задължението си да предостави достъп до обществена информация, респ. постановил е незаконосъобразен отказ.

Органът не е дал отговор на въпрос № 8 от заявлението. С поставения въпрос жалбоподателят цели да постигне знание за дейността на органа в определена област и такъв не е получен. Горното представлява съществено процесуално нарушение - липса на мотиви.

Предвид горното оспорената заповед следва да се отмени.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 10 лева, представляващи държавна такса. На процесуалния представител на жалбоподателя следва да се присъди сума в размер на 500 лева, представляващи адвокатско възнаграждение в размера по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 95-00-305/30.06.2022 година на Постоянния секретар на Министерство на външните работи, по жалбата на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6 и ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по същество, при съобразяване със задължителните указания на съда по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи – С. ДА ЗАПЛАТИ на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6 сума в размер на 10 (десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи – С. ДА ЗАПЛАТИ на П. А. В., адвокат от Адвокатска колегия – С., личен № [ЕГН] сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: